

2.500 kr. for etageboliger, idet der er forudsat anskaffelse af nye gasfyrunits. Jfr. bilaget »Vurdering af gasprojektets samfundsøkonomiske konsekvenser« (s. 11-12) samt svaret på udvalgets spørgsmål 20 (alm. del - bilag 7), vil det for lave boliger ofte være muligt at anvende en billigere løsning, idet man i mange tilfælde kan nøjes med at anskaffe et gasfyr (blæserbrænder) til 4.000 kr. og først behøver at skifte selve kedlen ud, når den er nedslidt.

Omstillingsudgifterne modsvares af senere nødvendige udgifter til udskiftning af nedslidte anlæg.

Antallet af tilslutninger på landsplan svarende til naturgasprojektets fase 1 kan - udover tilslutning af fjernvarmeanlæg, blokcentraler og industri - kalkuleres til godt 200.000 lave boliger og ca. 10.000 etageejendomme (ca. 150.000 etageboliger) fra den eksisterende boligmasse.

Spørgsmål 72:

Har man i det grundlag, hvor man regner med »faste priser« (lovforslag nr. L. 205, bilag 3, p. 16) regnet med, at gasprisen, der skal betales til DUC, under alle omstændigheder vil stige, idet »bundprisen« (lovforslag nr. L. 205, bilag 1, p. 10, kap. VI 2) vil stige fra 33 kr./Gcal i 1979 med 0,99 kr./Gcal pr. år og således f. eks. i 1995 være 48,84 kr./Gcal?

Svar:

Den i DUC/DONG-aftalerne fastsatte bundprisstigning på 99 øre pr. Gcal pr. år er udtrykt i løbende pengeværdi. Kun hvis den almindelige inflation i de næste 20 år bliver under 3 pct. i gennemsnit, får denne øgede bundpris indflydelse.

På side 178 i bilag til ER-79 »Indstilling om indførelse af naturgas i Danmark« er angivet de inflationsrater, som er lagt til grund for beregningerne - og de er alle over 3 pct.

Spørgsmål 73:

Vedr. hovedstadsområdet.

I varmeplanudvalgets bilag vedrørende områdeafgrænsning (bl. a. p. 19) er anført, hvilke områder der primært udlægges for naturgas, hvilke for kraftvarme og hvilke der må undersøges nærmere.

Målet med indførelse af naturgas respektive kraftvarme er at fortrænge olie. I hovedstadsområdet opnår man imidlertid ved en for stor udbredelse af naturgas at fortrænge kraftvarme og dermed kul plus energibesparelse.

Var det derfor ikke, energipolitisk set, klogere at søge kraftvarmeområdet i hovedstadsregionen udvidet mest muligt - og søge naturgas afsat i større mængder i Jylland?

Svar:

Hovedstadsregionen er på grund af den ret tætte bymæssige bebyggelse et ret attraktivt marked for kollektiv energiforsyning.

De eksisterende bygasnet i regionen vil kunne danne udgangspunkt for opbygning af et naturgasmarked, dels ved anvendelse af naturgas som råstof ved produktion af bygas, dels ved anvendelse af visse bygasnet til distribution af naturgas. Herudover er der med den ret tætte bymæssige bebyggelse i regionen basis for at opbygge en naturgasforsyning for relativt lavere netinvesteringer end i mindre tæt bebyggede egne af landet.

Kraftvarmeudbygningen i regionen vil mest hensigtsmæssigt kunne ske med udgangspunkt i den eksisterende kraftvarmeforsyning i København. I varmeplanudvalgets forslag til områdeafgrænsning er regnet med, at der i hovedstadsregionen reserveres kraftvarmeområder med et samlet nettovarmebehov på 10.000 Tcal/år. Foruden København og Frederiksberg indgår Amager og kommuner vest for København (Roskildefingeren) som kraftvarmeområder. Varmeplanudvalget foreslår desuden, at der gennemføres nærmere undersøgelser i Køge Bugtfingeren med henblik på en grænседragning mellem kraftvarme og naturgas i dette område.

I varmeplanudvalgets overvejelser om størrelsen af det kraftvarmeområde, der foreslås udlagt i regionen, indgår såvel hensynet til produktionsmuligheder for overskudsvarme som hensynet til de økonomiske forhold ved den kollektive forsyning med naturgas og kraftvarme.

Et nettovarmebehov på 10.000 Tcal/år svarer stort set til den årlige produktion af overskudsvarme (incl. varme fra forbrændingsanstalter), der forventes at kunne etableres i ELKRAFT's område frem til 1990.